

Det er ikke noget, der er helt uopnåeligt at gøre noget ved, det er faktisk muligt at gøre noget ved det. For nogle år tilbage var jeg i Malaysia, som på mindre end 30 år faktisk har fået nedbragt mødre dødeligheden og komplikationerne i forbindelse med graviditeter og i dag kan tilbyde sikre graviditeter for hovedparten af de gravide, sådan at mødre dødeligheden er faldet drastisk i Malaysia. Så det kan lade sig gøre, hvis der er penge og vilje til at gøre noget ved det.

Vi ved også, at næsten halvdelen af kvinderne i den fødedygtige alder syd for Sahara ikke bruger prævention. Det er jo også meget begrænsende i forhold til deres rettigheder og i forhold til deres muligheder for at kunne bestemme over deres eget liv.

Det, man kan sige er den glædelige udvikling i dele af verdenssamfundet, er, at Europarådet her for nylig, den 16. april 2008, faktisk har vedtaget et meget, meget klart udsagn, som lyder: Et forbud mod abort betyder ikke færre aborter, men fører hovedsagelig til illegale aborter, som er mere traumatiske og øger dødeligheden og/eller fører til abortturisme, hvilket er kostbart, ødelægger timingen for en abort og resulterer i sociale uligheder. Hvorvidt abort er lovlig har ingen betydning for, om en kvinde har brug for at få en abort, men har kun betydning for hendes adgang til en sikker abort.

Det er en meget, meget klar vedtagelse fra Europarådet, hvor man netop piller hele den argumentation ud, som mange – især religiøse kræfter – har om, at hvis man tilbyder legale aborter, vil det også føre til flere aborter. Det er i hvert fald helt klart noget, man kan tilbagevise.

Fra SF's side er det helt klart, at vi ønsker mere information, adgang til prævention for alle kvinder i verden og adgang til legale og sikre aborter. Det er noget, som de danske kvinder tager for givet, men det er også noget, vi mener man i den globale solidaritets navn bør sikre at også kvinder andre steder i verden kan få adgang til.

Samtidig vil vi også meget gerne slå fast herfra, at vi gerne vil støtte en linje, hvor vi *ikke* giver støtte til organisationer, der prædiker afholdenhed. Det skal gælde i vores udviklingspolitik. Dels fordi de organisationer allerede modtager penge fra USA, dels fordi det arbejde, de laver, simpelt hen er direkte skadeligt.

For et par år siden var jeg i Zambia, hvor vi fulgte noget af det arbejde, der foregår, bl.a. på det her område vedrørende afholdenhedsdis-

kussionerne og abortdiskussionerne og udlevering af kondomer og anden prævention, og der kunne man simpelt hen gang efter gang møde de organisationer, som vi selv fra Danmarks side støtter. Når man kom ud i det yderste led og spurgte til, hvad det er for nogle informationer, de giver videre til de unge, var svaret, at det er afholdenhed. Det var på linje med det, som Dansk Folkepartis ordfører sagde heroppefra, at det var afholdenhed til en vis alder, og så kunne man så i øvrigt finde ud af, hvad man så ellers skulle.

Vi ved bare, at det ikke virker, vi ved, det er skadeligt, og vi ved, at det slår folk ihjel, når man giver dem de her oplysninger.

Så det, der er vores helt klare vinkel til det, er: Lad os få gjort noget ved det her område, lad os få taget støtten væk fra de organisationer, der prædiker afholdenhed, givet den til de organisationer, som giver oplysninger og informationer, som vi ved virker til forebyggelse af kønssygdomme og til at sikre, at kvinder kan få de børn, de gerne vil have, og når de gerne vil have dem.

Kl. 12:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til SF's ordfører. Og så er det den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest en stor tak til udviklingsministeren for besvarelsen af forespørgslen.

Det kan jo ikke komme som den store overraskelse, at jeg og Det Konservative Folkeparti er meget enige i de synspunkter, som ministeren fremfører i den her sag, og vi synes, det er vigtigt, at ministeren virkelig tager bladet fra munden, når det handler om reproduktiv sundhed og seksuelle rettigheder. Det er der simpelt hen behov for. Danmark skal naturligvis gå foran i kampen for, at det område prioriteres højt i udviklingspolitikken. Vi skal gøre det i vores egen udviklingspolitik, men vi skal også gøre det bilateralt over for f.eks. USA, og vi skal gøre det i internationale organer som EU og FN.

Der er behov for, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder er på den internationale dagsorden. Der er behov for, at der er nogle, der tager kampen op over for de religiøse og politiske kræfter, som med al magt modarbejder bl.a. abort og unge ugifte kvinders adgang til prævention og deres seksuelle rettigheder.